

227

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 września 1961 r.

w sprawie zasad wykonywania przez pracowników naukowych instytutów naukowo-badawczych dodatkowych stałych zajęć zarobkowych.

Na podstawie art. 29 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 12, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownikami naukowymi w rozumieniu przepisów rozporządzenia są osoby powołane na stanowiska samodzielnych pracowników nauki, samodzielnych pracowników nau-

kowo-badawczych i pomocniczych pracowników naukowo-badawczych na zasadach i w trybie określonych ustawą z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 12, poz. 60).

§ 2. 1. Samodzielni pracownicy nauki i samodzielni pracownicy naukowo-badawczy zatrudnieni w instytutach naukowo-badawczych mogą wykonywać dodatkowe stałe zajęcia zarobkowe tylko za zezwoleniem ministra, któremu instytut podlega, oraz w rozmiarze określonym w rozporządzeniu.

2. Obciążenie samodzielnego pracownika nauki lub samodzielnego pracownika naukowo-badawczego z tytułu dodatkowego stałego zajęcia zarobkowego nie może wynosić łącznie z zajęciami w instytucie naukowo-badawczym więcej niż dwa pełne etaty.

3. W szczególnie uzasadnionych, indywidualnych przypadkach, gdy zajęcie w dodatkowym miejscu pracy jest nieodzowne dla rozwoju pracownika, można udzielić pomocniczemu pracownikowi naukowo-badawczemu zezwolenia na zatrudnienie w dodatkowym miejscu pracy na $\frac{1}{2}$ etatu.

§ 3. Zajęciami zarobkowymi w rozumieniu przepisów rozporządzenia są wszelkie zajęcia zarobkowe wynikające ze stosunku pracy opartego na umowie o pracę lub nominacji oraz wykonywanie wolnego zawodu lekarza lub adwokata.

§ 4. Nie wymaga uzyskania zezwolenia, o którym mowa w § 2 ust. 1:

1) wykonywanie funkcji:

- a) członków organów władzy i administracji państwowej z wyboru,
- b) na stanowiskach, na które powołuje Rada Państwa, Przewodniczący Rady Państwa, Rada Ministrów lub Prezes Rady Ministrów,
- c) stałe urzędujących członków Prezydium Polskiej Akademii Nauk,
- d) stałe urzędujących członków organizacji społecznych na podstawie wyboru,
- e) stałe urzędujących członków organów doradczych przy ministrach,

2) praca w kolegiach redakcyjnych,

3) praca na stanowiskach specjalistów krajowych i wojewódzkich służby zdrowia,

4) praca do wysokości pół etatu w zakładach społecznych służby zdrowia oraz w służbie zdrowia Ministerstwa Obrony Narodowej i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

§ 5. Zezwolenia na dodatkowe zajęcia mogą być udzielane jedynie w przypadkach, gdy tego wymagają szczególnie ważne względy, a w szczególności:

- 1) gdy chodzi o obsadzenie stanowisk kierowniczych w państwowym aparacie administracyjnym albo innych stanowisk w państwowym aparacie gospodarczym oraz w zakładach społecznych służby zdrowia,
- 2) gdy chodzi o obsadzenie stanowisk pracowników nauki w szkołach wyższych lub innych placówkach i instytutach naukowych i naukowo-badawczych, jeżeli sytuacja kadrowa w danej dziedzinie nauki tego wymaga,
- 3) gdy chodzi o obsadzenie kierowniczych stanowisk w organizacjach społecznych, posiadających szczególnie doniosłe znaczenie dla Państwa,

4) gdy chodzi o wykonywanie wolnego zawodu, jeżeli jest to uzasadnione koniecznością lepszego zaspokajania potrzeb ludności w danej dziedzinie,

5) gdy podjęcie dodatkowego zajęcia jest konieczne dla dobra rozwoju naukowego pracownika.

§ 6. 1. Zezwolenia na wykonywanie dodatkowych stałych zajęć zarobkowych samodzielnemu pracownikowi nauki i samodzielnemu pracownikowi naukowo-badawczemu udziela właściwy minister na podstawie pozytywnej opinii komisji, w skład której wchodzi:

- Minister Szkolnictwa Wyższego — jako przewodniczący,
- Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk — jako zastępca przewodniczącego,
- Przewodniczący Komitetu do Spraw Techniki,
- Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac,
- minister (kierownik urzędu centralnego) właściwy ze względu na główne miejsce pracy pracownika,
- minister (kierownik urzędu centralnego) właściwy ze względu na miejsce pracy, w którym pracownik ma być zatrudniony,
- przedstawiciel Centralnej Rady Związków Zawodowych wyznaczony przez Prezydium Centralnej Rady Związków Zawodowych.

2. Jeżeli członek komisji nie może uczestniczyć w posiedzeniu komisji, zastępuje go ze wszystkimi uprawnieniami członka komisji jego urzędowy zastępca (podsekretarz stanu, zastępca Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk, zastępca przewodniczącego komitetu, zastępca kierownika centralnego urzędu).

3. Sekretariat organizacyjno-techniczny komisji oraz stałą ewidencję udzielonych zezwoleń prowadzi Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego; wydatki związane z pracami komisji pokrywane są z budżetu centralnego w części dotyczącej Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego.

§ 7. 1. Zasady i tryb udzielania zezwoleń pomocniczemu pracownikowi naukowo-badawczemu poszczególnych specjalności określa komisja, o której mowa w § 6 ust. 1.

2. Zezwolenia na wykonywanie dodatkowych stałych zajęć zarobkowych pomocniczemu pracownikowi naukowo-badawczemu udziela dyrektor instytutu w ramach limitu liczbowego osób, które mogą podjąć dodatkowe stałe zajęcia zarobkowe, ustalonego przez właściwego ministra, na podstawie opinii komisji, o której mowa w § 6 ust. 1.

§ 8. 1. Zezwolenie na podjęcie dodatkowego stałego zajęcia zarobkowego powinno określać:

- 1) miejsce pracy dodatkowej, nazwę zakładu pracy, adres, resort, któremu zakład pracy podlega,
- 2) rodzaj i wymiar zajęć w dodatkowym miejscu pracy,
- 3) okres dodatkowego zatrudnienia,
- 4) liczbę godzin w wymiarze tygodniowym, na które pracownik może być zwalniany od zajęć w głównym miejscu pracy dla wykonywania dodatkowego stałego zajęcia zarobkowego, jeżeli zajęcie to nie może być wykonane poza normalnym czasem pracy w instytucie.

2. Zezwolenie może być cofnięte z wyznaczeniem terminu potrzebnego do rozwiązania umowy w dodatkowym miejscu pracy.

kowo-badawczych i pomocniczych pracowników naukowo-badawczych na zasadach i w trybie określonych ustawą z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 12, poz. 60).

§ 2. 1. Samodzielni pracownicy nauki i samodzielni pracownicy naukowo-badawczy zatrudnieni w instytutach naukowo-badawczych mogą wykonywać dodatkowe stałe zajęcia zarobkowe tylko za zezwoleniem ministra, któremu instytut podlega, oraz w rozmiarze określonym w rozporządzeniu.

2. Obciążenie samodzielnego pracownika nauki lub samodzielnego pracownika naukowo-badawczego z tytułu dodatkowego stałego zajęcia zarobkowego nie może wynosić łącznie z zajęciami w instytucie naukowo-badawczym więcej niż dwa pełne etaty.

3. W szczególnie uzasadnionych, indywidualnych przypadkach, gdy zajęcie w dodatkowym miejscu pracy jest nieodzowne dla rozwoju pracownika, można udzielić pomocniczemu pracownikowi naukowo-badawczemu zezwolenia na zatrudnienie w dodatkowym miejscu pracy na 1/2 etatu.

§ 3. Zajęciami zarobkowymi w rozumieniu przepisów rozporządzenia są wszelkie zajęcia zarobkowe wynikające ze stosunku pracy opartego na umowie o pracę lub nominacji oraz wykonywanie wolnego zawodu lekarza lub adwokata.

§ 4. Nie wymaga uzyskania zezwolenia, o którym mowa w § 2 ust. 1:

- 1) wykonywanie funkcji:
 - a) członków organów władzy i administracji państwowej z wyboru,
 - b) na stanowiskach, na które powołuje Rada Państwa, Przewodniczący Rady Państwa, Rada Ministrów lub Prezes Rady Ministrów,
 - c) stałe urzędujących członków Prezydium Polskiej Akademii Nauk,
 - d) stałe urzędujących członków organizacji społecznych na podstawie wyboru,
 - e) stałe urzędujących członków organów doradczych przy ministrach,
- 2) praca w kolegiach redakcyjnych,
- 3) praca na stanowiskach specjalistów krajowych i wojewódzkich służby zdrowia,
- 4) praca do wysokości pół etatu w zakładach społecznych służby zdrowia oraz w służbie zdrowia Ministerstwa Obrony Narodowej i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

§ 5. Zezwolenia na dodatkowe zajęcia mogą być udzielane jedynie w przypadkach, gdy tego wymagają szczególnie ważne względy, a w szczególności:

- 1) gdy chodzi o obsadzenie stanowisk kierowniczych w państwowym aparacie administracyjnym albo innych stanowisk w państwowym aparacie gospodarczym oraz w zakładach społecznych służby zdrowia,
- 2) gdy chodzi o obsadzenie stanowisk pracowników nauki w szkołach wyższych lub innych placówkach i instytutach naukowych i naukowo-badawczych, jeżeli sytuacja kadrowa w danej dziedzinie nauki tego wymaga,
- 3) gdy chodzi o obsadzenie kierowniczych stanowisk w organizacjach społecznych, posiadających szczególnie doniosłe znaczenie dla Państwa,

- 4) gdy chodzi o wykonywanie wolnego zawodu, jeżeli jest to uzasadnione koniecznością lepszego zaspokajania potrzeb ludności w danej dziedzinie,
- 5) gdy podjęcie dodatkowego zajęcia jest konieczne dla dobra rozwoju naukowego pracownika.

§ 6. 1. Zezwolenia na wykonywanie dodatkowych stałych zajęć zarobkowych samodzielnemu pracownikowi nauki i samodzielnemu pracownikowi naukowo-badawczemu udziela właściwy minister na podstawie pozytywnej opinii komisji, w skład której wchodzi:

- Minister Szkolnictwa Wyższego — jako przewodniczący,
- Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk — jako zastępca przewodniczącego,
- Przewodniczący Komitetu do Spraw Techniki,
- Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac,
- minister (kierownik urzędu centralnego) właściwy ze względu na główne miejsce pracy pracownika,
- minister (kierownik urzędu centralnego) właściwy ze względu na miejsce pracy, w którym pracownik ma być zatrudniony,
- przedstawiciel Centralnej Rady Związków Zawodowych wyznaczony przez Prezydium Centralnej Rady Związków Zawodowych.

2. Jeżeli członek komisji nie może uczestniczyć w posiedzeniu komisji, zastępuje go ze wszystkimi uprawnieniami członka komisji jego urzędowy zastępca (podsekretarz stanu, zastępca Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk, zastępca przewodniczącego komitetu, zastępca kierownika centralnego urzędu).

3. Sekretariat organizacyjno-techniczny komisji oraz stałą ewidencję udzielonych zezwoleń prowadzi Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego; wydatki związane z pracami komisji pokrywane są z budżetu centralnego w części dotyczącej Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego.

§ 7. 1. Zasady i tryb udzielania zezwoleń pomocniczemu pracownikowi naukowo-badawczemu poszczególnych specjalności określa komisja, o której mowa w § 6 ust. 1.

2. Zezwolenia na wykonywanie dodatkowych stałych zajęć zarobkowych pomocniczemu pracownikowi naukowo-badawczemu udziela dyrektor instytutu w ramach limitu liczbowego osób, które mogą podjąć dodatkowe stałe zajęcia zarobkowe, ustalonego przez właściwego ministra, na podstawie opinii komisji, o której mowa w § 6 ust. 1.

§ 8. 1. Zezwolenie na podjęcie dodatkowego stałego zajęcia zarobkowego powinno określać:

- 1) miejsce pracy dodatkowej, nazwę zakładu pracy, adres, resort, któremu zakład pracy podlega,
- 2) rodzaj i wymiar zajęć w dodatkowym miejscu pracy,
- 3) okres dodatkowego zatrudnienia,
- 4) liczbę godzin w wymiarze tygodniowym, na które pracownik może być zwalniany od zajęć w głównym miejscu pracy dla wykonywania dodatkowego stałego zajęcia zarobkowego, jeżeli zajęcie to nie może być wykonane poza normalnym czasem pracy w instytucie.

2. Zezwolenie może być cofnięte z wyznaczeniem terminu potrzebnego do rozwiązania umowy w dodatkowym miejscu pracy.

§ 9. 1. Ministrowie, którym podlegają Instytuty naukowo-badawcze, uchylą w ciągu miesiąca od daty wejścia w życie rozporządzenia ważność zezwoleń na zajęcia dodatkowe wydanych dotychczas samodzielnym pracownikom naukowym z zachowaniem terminu potrzebnego do rozwiązania umowy w dodatkowym miejscu pracy oraz zalecą dyrektorom instytutów uchylenie na tych samych zasadach ważności zezwoleń udzielonych dotychczas pomocniczym pracownikom naukowo-badawczym.

2. Z pracownikami naukowymi zatrudnionymi w dodatkowym miejscu pracy, którzy do dnia 30 listopada 1961 r. nie uzyskają we właściwym trybie zezwolenia na dodatkowe zatrudnienie, kierownicy zakładów pracy dodatkowo zatrudniających tych pracowników rozwiążą stosunek pracy z za-

chowaniem okresu wypowiedzenia ze skutkiem najpóźniej na dzień 28 lutego 1962 r.

§ 10. Szczegółowych wyjaśnień w przedmiocie wykonywania przepisów rozporządzenia udziela Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac w porozumieniu z Ministrem Szkolnictwa Wyższego.

§ 11. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Szkolnictwa Wyższego, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac oraz zainteresowanemu ministrowi.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1961 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*